

Glasovni sustav japanskog - hiragana

Organizacija glasova

U japanskom jeziku glasovi dolaze u *mōrama*. Mōra je izgovorna jedinica slična slogu, no za razliku od slogova, mōrama se duljina nikad ne mijenja. Kad ih izgovaramo, mōre su kao note. Ovisno o situaciji ćemo im mijenjati visinu tona (npr. kraj upitne rečenice vs. izjavne), ali nikad trajanje.

Općenito, mōra se sastoji od jezgre (samoglasnik), početka (eng. *coda*) i kraja (eng. *onset*), ali u japanskom ne postoje mōre sa suglasničkim krajem. Npr. u riječi *stol*, jezgra je *o*, početak je suglasnički skup *st*, a kraj je *l*.

Također, zabranjeni su suglasnički skupovi - dva suglasnika ne smiju stajati jedan do drugog. Tako je ranije spomenutu riječ *stol* u japanskom nemoguće točno zapisati iz dva razloga (koja?). Zbog ovih ograničenja, broj mogućih mōra je iznenađujuće malen u odnosu na broj mogućih slogova u hrvatskom.

Dopuštene su mōre koje nemaju ni početka ni kraja - dakle sami samoglasnici. Osim samoglasnika, sam može stajati i nosni glas ん. Ovaj glas u hrvatskom jeziku ne tretiramo posebno, ali u japanskom zapravo predstavlja više različitih glasova (n, ŋ, m). Ove varijacije su nam prirodne. Pokušajmo izgovoriti riječi *kondo*, *konkai* i *senpai* obraćajući pažnju na glas *n*. Zbog toga nosni glas ん u japanskom ne smatramo suglasnikom, ali ni samoglasnikom.

Zapis glasova

Japanski jezik ne zapisuje pojedinačne glasove nego mōre. U tablici ispod nalazi se 46 osnovnih znakova pisma hiragana. Mōre u istom stupcu počinju istim suglasnikom, one u istom redu završavaju istim samoglasnikom. Jedina iznimka ovome je ranije spomenuti ん.

	~	k	s	t	n	m	r	h	j	v	~
a	あ	か	さ	た	な	ま	ら	は	や	わ	ん
i	い	き	し	ち	に	み	り	ひ			
u	う	く	す	つ	ぬ	む	る	ふ	ゆ		
e	え	け	せ	て	ね	め	れ	へ			
o	お	こ	そ	と	の	も	ろ	ほ	よ	を	